

РЕГИОНАЛНА МИНИСТАРСКА КОНФЕРЕНЦИЈА О РЕШАВАЊУ ИЗБЕГЛИЧКО-РАСЕЉЕНИЧКИХ ПИТАЊА

Сарајево, 31. јануар 2005

ДЕКЛАРАЦИЈА

Ми, министри надлежни за питања избеглица и расељеног становништва у Босни и Херцеговини, Хрватској и Србији и Црној Гори, састали смо се данас у Сарајеву како би се договорили о нашим појединачним и заједничким активностима, које треба предузети у наредном периоду уз помоћ представника међународне заједнице у циљу осигурања праведног и трајног решења питања избеглица и прогнаних лица у нашим земљама;

сматрајући како праведно решење овог важног питања мора бити првенствено у интересу безбедности, достојанства и добробити појединаца и народа, као и да мора додатно допринети миру и стабилности у југоисточној Европи и напорима наших земаља на индивидуалном приступању ЕУ; *свесни* чињенице да је превладавање наслеђа ратног раздобља саставни део пуне нормализације односа између наших земаља;

потврђујући нашу преданост спровођењу међународних конвенција које уређују заштиту избеглица, посебно Конвенције о избеглицама из 1951. и њеног Протокола из 1967, те с обзиром на Општи оквирни споразум за мир у Босни и Херцеговини из 1995, посебно његов Анекс 7, као и важеће билатералне споразуме;

узимајући у обзир Програм повратка и збрињавања прогнаника, избеглица и расељених лица – Република Хрватска, 1998. година; Споразум о сарадњи будуће Владе РХ и заступника Самосталне демократске српске странке у Хрватском сабору, 2003. године, Стратегију Босне и Херцеговине за провођење Анекса 7 Дејтонског мировног споразума (БиХ, 2002. година), Националну стратегију за решавање питања избеглих и интерно расељених лица (Србија, 2002. година) и Националну стратегију за трајно рјешавање проблема избјеглица и интерно расељених лица (Црна Гора 2005–2007. године);

узимајући у обзир што је постигнуто до данашњег дана на остварењу повратка избеглица међу нашим земљама, као и свесни да је узајамна оперативна сарадња потребна за довршење преосталих задатака у процесу повратка и у потпуности свесни да све избеглице уживају право на безбедан и достојанствен повратак;

потврђујући да све избеглице имају пуно и неотуђиво право на појединачне одлуке о земљи сталног боравка, као и одлучни да предузмемо све нужне државне и административне мере како би се омогућило остварење тих појединачних одлука и осигурало праведно решење питања избеглица између наших земаља,

договорили смо се следеће:

1. До краја 2006. године, на основу програма наших земаља, обавезујемо се да ћемо у решавању питања избеглица и расељеног становништва, омогућити процес повратка или локалне интеграције у нашим земљама, на недискриминаторној основи и на основи њихове појединачне одлуке, пружајући помоћ и подршку, у сарадњи с УНХЦР-ом, ЕУ и ОЕБС-ом;
2. Приступ припадајућим правима, укључујући смештај, осигураће се на поштен и транспарентан начин а сви социјални, правни, процедурални или неки други услови за спровођење наведеног биће испуњени у духу ове декларације;
3. Не умањујући ни на који начин предност права на повратак, избеглицама које изаберу трајно настањење у земљи где сада живе, земља домаћин пружиће могућност локалне интеграције у складу са домаћим законодавством;
4. УНХЦР, као и ЕУ и ОЕБС, позвани су да помогну нашим владама у процесу повратка и локалне интеграције, као и да ангажују финансијске и друге облике помоћи и подршке међународне заједнице;
5. Избеглице ће по свом повратку или локалној интеграцији уживати иста права и обавезе као сви остали грађани, на недискриминаторној основи;
6. Горе наведена начела и циљеви, биће основ за израду појединачних Мапа пута ("Road Map"), наших земаља, садржавајући свеобухватан попис задатака који се морају предузети. Свака ће земља сносити појединачну одговорност за њихово спровођење. Ти појединачни планови активности објединиће се у једну заједничку матрицу за спровођење;
7. Свака земља припремиће у року од три месеца своје планове активности. У том временском оквиру УНХЦР је позван да помогне у изради одговарајућих база података;
8. Обавезујемо се да ћемо именовати своје представнике из надлежних министарстава, односно других надлежних тела и позвати УНХЦР, као и ЕУ и ОЕБС, да такође именују своје представнике у стручној радној групи. Радна група састајаће се најмање четири пута годишње како би:
  - објединила појединачне планове активности у заједничку матрицу за спровођење;
  - прегледала базе података из тачке 7;
  - преиспитала преостале задатке из подручја (i) програма репатријације и приступа правима, (ii) економског развоја на подручјима повратка и локалне интеграције, (iii) размене података о трајним решењима и (iv) могућих питања локалне интеграције као што су, између осталог, проблеми везани за социјалну заштиту рањивих категорија као што су остарела лица, медицински случајеви, самохране мајке, итд.;
  - пратила спровођење заједничке матрице за спровођење;
  - припремала министарске састанке који ће се одржавати барем једном годишње.

Ова је Декларација састављена у три оригинална примерка, сваки на службеним језицима Босне и Херцеговине, Републике Хрватске и Србије и Црне Горе.

Састављено у Сарајеву, 31. јануара 2005.

Мирсад Кебо,
министар за људска права и
избеглице,
Босне и Херцеговине

Бождар Калмета,
министар мора, туризма,
промета и развика
Републике Хрватске

Расим Љајић,
министар за људска
и мањинска права
Србије и Црне Горе